

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Beneficia Vetera Et Nova, Divæ Virginis Dittelbacensis

Sang, Eucharius

Wirceburgi, 1607

Capvt XI. Puer epilepticus sanatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64129](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64129)

sibi amicissimum, mucrone infesto transuerberatur. Iacet vulneratus suo in sanguine, & exclamat lachrimabundus. Quid de me futurum, qui iam iam animam emissurus sum infelicem? Rectè, ais, infelicem, non expiatam sacra confessione, aut diuino epulo refectam; necdum ad supremam luctam oleo communitam. Suggestitur ab amicis, iam tristi nuncio euocatis; Deiparam inuocet, votumque nuncupet, adeundi, si præsens enadat mortis periculum, sacellum Dettelbacense, hoc vnicum in rebus deploratis superesse auxilium. morem momentibus gerit, salutis & valetudinis avidus, mortemque tristem euadit. Voti reus, Dettelbachium citrà moram venit, ore factus, quod prius corde vouerat.

CAPVT XI.

Puer epilepticus sanatur.

ANno eodem, in opido Geroltzhouen, puer Epilepsia correptus, D. Virginis ope sanatur. Morbum ne æstimes leuem: eius magnitudinem inter alia ostendunt, vel ipsa nomina multa variaque quibus appellari solet. Veteres sacrum vocabant, ob symptomata, quæ, cum sint omnibus, qui illa experiuntur, grauia & æcerba nimis, non humanitus hominibus accidere, sed diuinitus infligi iudicabatur. Herculeum

alij indigitarunt, quod illo interdum Hercules laborarit aut quod (vti vero similis) nè Hercules quidem, viribus corporis pollens alioquin, ad perferendas morbi istius molestias & difficultates, esset sufficiens. Recentiores, caducum dicunt, & in promptu causa est; nam eo correpti, mox ratione destituuntur, & in terram corruunt, spumant, totoque conuelluntur corpore: à malo autem liberati, sic omnium quæ acciderunt, sunt immemores, vt vulnera in capite, seu alia corporis parte ex casu orta, deprehendant quidem, nescij tamen, vnde puenerint. Sunt denique, qui Comitiales appellent, quia commoueri solet in magna hominum frequentia, tanquam comitijs, ex vapore calidoque spiritu. Et quamuis non dies, non menses, quod in febribus accidere videmus, durare solet; corporis enim vires diu, qui ferrent ac sustinerent? redit tamen, per temporum intervalla, & admodum frequenter, vt nemo non ægritudinis huius agnoscat magnitudinem. Sed Medicum nè hic agimus? omnia iam dicta, eò referuntur, vt beneficij, à Numine impetrati per DEI Matrem, magnitudo cognoscatur, ex grauitate morbi depulsi: qui, cum sæpenuerò ex praua victus ratione contrahatur, haud mirandum, puerum, de quo hic sermo; eodem laborare cæpisse; quippe qui parentum indulgentia (quod & modo non infrequens) vino nimio se onerare solitus esset. O malum in Germania commune nimis, nec curatu facile. Vt olim, tristissimo aquarum diluuiò, terra

obru-

obruta fuit, omnesque eius incolæ, paucissimis exceptis, extincti miserè; ità his temporibus deploratissimis, ebrietate & comotatione, quasi diluuiò aliquo, opprimi videmus, omnis ætatis homines, & quod summè dolendum, etiam pueros. Huius ergò farinæ etiam iste cùm esset, de quo nunc scribimus, ac die quodam merum hausisset largius, addendo ignem igni, morbus accessit comitialis, qui sic illum afflixit, vt ex ore naribusque, tanquam è canali quodam, cruor magna copia promanaret, multiq̃ue iudicarent, protinus ipsam mortem securam. Conterriti parentes morbi vehementia: non amuleta adhibent; non vocant Medicum; non artes, olim & jam damnatas, exercent ad pellendum malum; sed DEVM, Diuamq̃ue deprecantur, vt morbum, vires humanas superantem, curent; vouent quoq̃ue, si audiantur preces, ad Dettelbacense sacellum se, vna cum filio, venturos ac paris infirmo ponderis ceream effigiem oblaturos. Non irritæ preces votum uè. Puer enim à morbo integrè curatus est, & parentes, optati compotes facti, grates laudesque B. Virgini dicunt.

